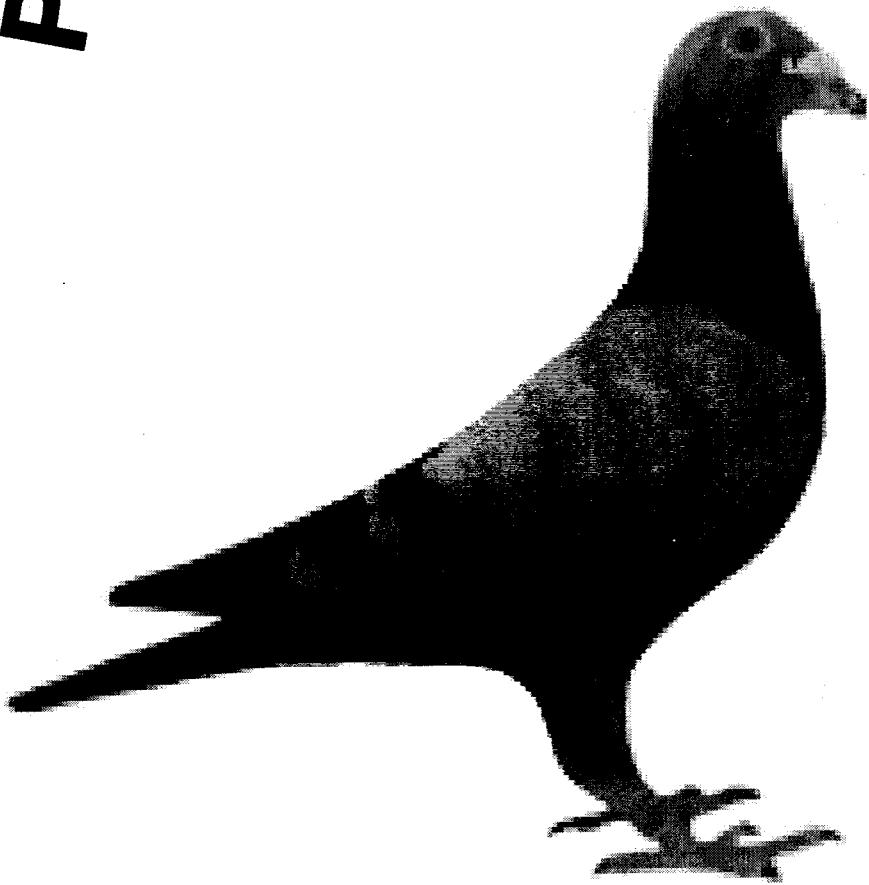
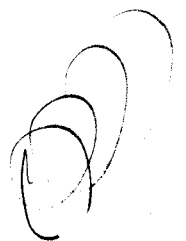

P.V.de BLAUWE DOFFER

1965-2005

VEERTIG JAAR DE BLAUWE DOFFER

Remy Teunissen

De Duivensport en de Wâlden dat hoort bij elkaar. Waar dat ooit vandaan gekomen is, is mij niet duidelijk. De duiven zijn niet zomaar komen aanvliegen. Duidelijk is wel dat al ver voor de oorlog, er heel wat mensen waren met postduiven, in onze omgeving. Duivensport is een arbeiderssport. Een klein hokje achter in de tuin was al voldoende om met een paar duiven te beginnen. Vooral in Murmerwoude werd in die begin 'jaren' fanatiek met duiven gevlogen. De sport groeide. Er was een vereniging "de Wâldvlucht" maar die werd te groot. Een groep mannen begon een eigen vereniging. Opgericht bij Van der Weg in Murmerwoude en gevestigd te Akkerwoude. Nu veertig jaar later kijken wij vol trots terug op onze vereniging. Als je aan de leden vraagt waar ze met trots op terugkijken dan is het vooral de sfeer in de vereniging. Er zijn natuurlijk wel eens botsingen van meningen maar iedereen wil vooral dat de sfeer en onderlinge verhoudingen goed blijven. Wat de duivensport betreft; wij vliegen vooral in de eigen vereniging. Dat was veertig jaar geleden zo en is nu nog steeds zo. Het Rayon daar doet een enkeling aan mee maar de afdeling dat is ver weg. Een eerste prijs in de vereniging telt zwaarder dan een prijs in de afdeling. In dit boekje kijken wij terug op veertig jaar De Blauwe Doffer. Bij het lezen gaat u in vogelvlucht door de geschiedenis heen van de vereniging. Een geschiedenis met mooie herinneringen aan duivenvluchten, clubgebouwen en vooral aan leden met vaak bijzondere verhalen. Ik hoop dat u het met plezier zult lezen en dat de mooie dingen van deze geschiedenis ons helpen te bedenken hoe wij de toekomst van de duivensport levend kunnen houden. Want dat de duivensport leuk is dat blijkt wel uit dit boekje.

ZO IS HET BEGONNEN

N. Halbesma

Daar gingen wij dan van start veertig jaar geleden als B.D.A. de Blauwe Doffer. Dit nadat wij ons afsplitsten in goede verstandhouding van de Wâldvlucht te Broek onder Akkerwoude. Na een jaar als donateur daar ter plaatse, ging ook ondergetekende mee naar de Voorweg in een voorkamer van een onbewoonbaar verklaard boerderijtje. Het was daar behelpen. Vol stond het soms met manden en mensen. De paar stoelen en een lange tafel waren voor de bestuurders die de inkomring verzorgden. Ondergetekende zat bij het raam met een 40 watt pitje aan een draad boven hem de papieren klaar te maken. Moesten de volle manden naar buiten dan was het manoeuvreren om door het nauwe gangetje en een smalle deur naar buiten te komen. Maar de wil om er wat van te maken deed ieder een handje meehelpen. Bekvechten kwam ook voor. Vaak door toedoen van een 'slokje'. Oude klokken hadden soms kuren zodat de liefhebber uitgesloten werd, soms met tranen in de ogen. Houten krullen werden na gebruik in de kelder gedumpt. Van tijd tot tijd door een klein raampje weer afgevoerd. Toen het houten gebouw achter de Badhuisweg. Veel meer ruimte en ook goed voor het toenemende aantal leden. Op de fiets de maandelijkse contributie ophalen. Hier even duivenmelken, daar even koffiedrinken. Zo ging dat. Vrijdagavond de boel thuis uitrekenen en zaterdagavond afrekenen en dat als opschrijver met Tamme als oplezer. Soms hingen twee of drie man over je schouder mee te kijken en was het zo rumoerig dat Tamme luid moest praten bij het oplezen. Na jaren van mooie en financieel goede tentoonstellingen, bazaars en feestavonden, en goed beheer kwam met wat uitgezette leningen het prachtige huidige lokaal tot stand. Computers en elektronische klokken deden hun intrede. Het werd moderner maar ook wat minder gezellig. Drie mensen waarbij ondergetekende zijn nog aanwezig vanaf de oprichting. Ze hebben een schat aan herinneringen betreffende het wel en wee in de vereniging maar elke tijd heeft zijn mooie en minder mooie dingen en de duif moet het nog steeds zelf doen. Dat het de BDA blijvend goed mag gaan is de wens van uw clubgenoot.

GEDICHTEN

Onbekende schrijver

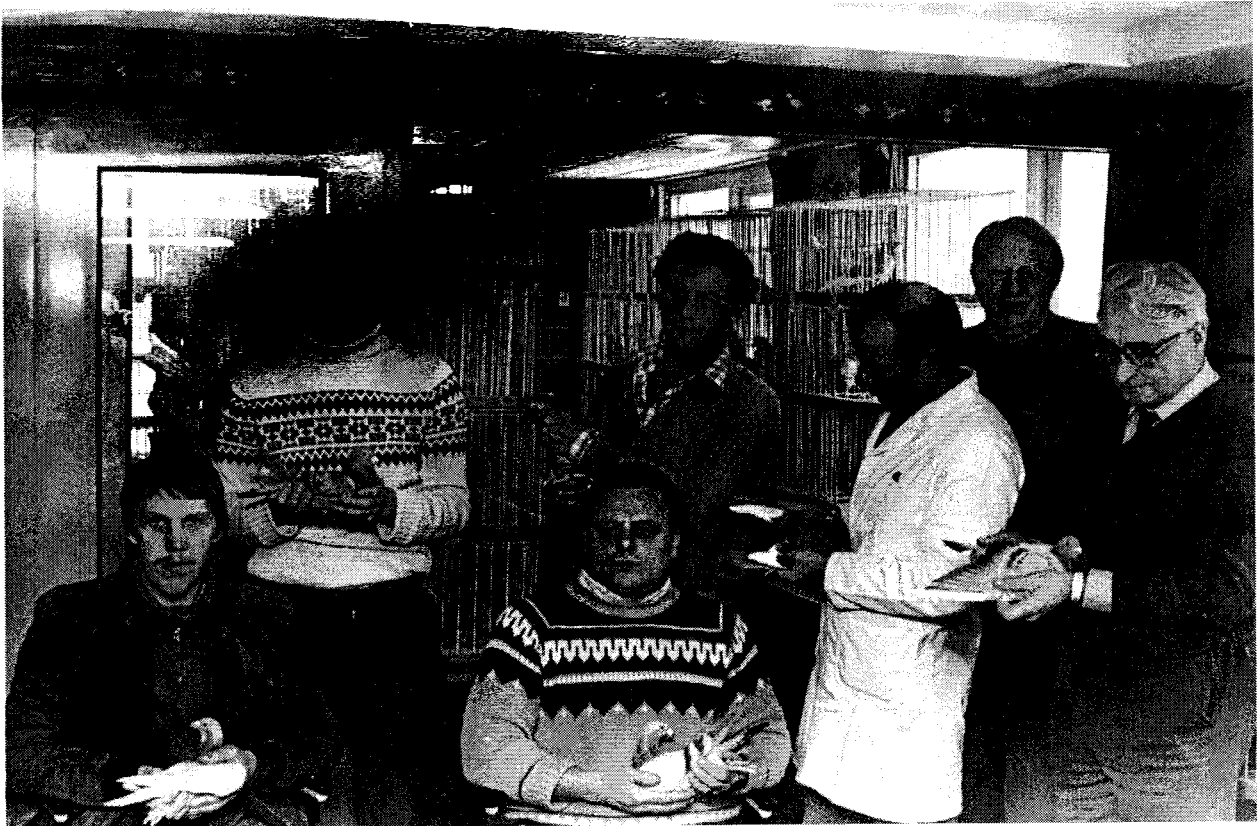
In de begin jaren negentig verschenen er regelmatig korte gedichtjes onder de uitslag. De schrijver van deze proza was goed op de hoogte van het wel en wee in de vereniging. Sommige van deze gedichten stonden in handschrift onder de uitslag. Een schrift waarin we de hand herkennen van..... Ach kijk je afrekeningen van de vluchten er maar op na.

Zaterdagochtend

Zaterdagochtend was het stralend weer
Tjipke ging uit vissen, voor de zoveelste keer
De hengel in het water, Tjipke in het riet
Aan duiven dacht hij in de verste verte niet

Maar plotseling werd toch zo wreed verstoord zijn groot genoeg
Er kwamen duiven over; niet een of twee maar hele ploegen

Hij dacht: "O jee, nu vis ik achter het net"
En schoot naar huis als een raket
Toen hij een blik wierp op het hok
Zat zijn eerste duif al op de nok

UIT HET OUDE NOTULENBOEK

Een selectie van de hand van A. Hofer uit de eerste jaren van het oude notulenboek

Het eerste verslag van de eerste vergadering lijkt gehuld in raadselen en geheimzinnigheden. Onderstaand het eerste verslag integraal opgenomen.

Opgericht: De P.V. De Blauwe Doffer e.o. Akkerwoude 1 januari 1965

Bestaande per 1 januari 1965 met 19 leden. Voor het zover was, ging hier eerst nog heel wat vooraf, allen welbekend. Daar de meerdere ook nog lid waren, van ons oud vertrouwde naam, de Wäldflucht. Maar ieder heeft geen verplichtingen, mits hij de zaak goed afdoet, dus maar wagen. Het ging best, er werd een voorlopig bestuur gevormd, u nog welbekend. Een eerste officiële bijeenkomst, 13 weken voor 1 januari 1965 bij v.d. Weg. Er kwamen 18 man opdagen. Daar er hier 17 man zich als lid opgaven. De ééne man moest even wachten aangaande zijn reden daarvoor. Deze avond werd besloten t/m 1 januari 1965 één gulden per week af te staan per lid. En verder voor 1 januari 1965 nog f 25,- te geven voor ons toekomstige materiaal. Even de zaak narekenen en er kwam nog iets te kort. Dan nog maar f 10,- afstaan t/m 1 maart 1965 per lid aldus de leden. Pr 1 januari zou de contributie verlaagd worden. Dus een goed geslaagde avond. En ieder ging met volle moed weer naar huis.

20 januari 1965. Vergadering bij v.d. Weg.

19 mannen aanwezig. Daar er hier twee nieuwelingen bij waren. Den heer Posthumus en A. Raap. Hier werd eerst om gestemd alvorens den andere punten ter tafel kwamen. De heren kregen de volle stemmen van de Vereniging. En werden met glorie aangenomen. Daar wij nog met een voorlopig bestuur zaten, werd besloten een volledig bestuur te kiezen. Hier werden o.a. gekozen:

T. Posthumus voorzitter

L. Annema 2° voorzitter

J. Hoekstra secretaris pennum

A. v.d. Bij commissarissen

G. Boorsma “

A. Ernst “

K. Wijnsmä “

Nog geen hamer, maar wel een voorzitter die met den voorstellen kwam. In de vergadering werd besloten Contributie f 1,50 per maand.

Nieuwe leden als voorwaarde aan te nemen gelijk als ieder die nu lid zijn f 35,- per nieuw lid.

III Junioren tot 16 jaar contributie 1,50 per maand.

IV Donateurschap f 5,75 per jaar

V Hokcontroleurs A. Ernst en B. v. Kammen

VI Afgevaardigden vergadering afd. Friesland J. Hoekstra en A. Raap

VII Voor het jaar 1965 werd besloten één duif in de punten en vijf generaal kampioenschappen aan te wijzen buiten de najaarsvluchten.

VIII Ieder komt met een goede klok ter tafel. Dit is eigen belang.

IX Verenigingsprijzen vervliegen per seizoen 3 of 4 keer per jaar f 40,- per vlucht

X Inkorflokaal bij L. Annema moet gereinigd worden. Wordt overlegd.

XI Nieuwe leden worden aangenomen met stemming der leden.

*Dit waren dan de punten die er behandeld werden.
Hopende hier de volle steun aan de vereniging te geven. En met een
vlotte samenwerking sloot de voorzitter de genoeglijke vergadering met
een Wol Thus.*

In de najaarsvergadering van 27 december 1965 bij Hotel van der Weg kregen de kampioenen van het eerste seizoen in de vergadering hun prijzen uitgereikt.

*Kampioenen uitreiking prijzen als generaal kampioenen seizoen 1965 werden
tenslotte*

I	A. Ernst	17392 p
II	Joh Hoekstra	16320 p
III	A. Talma	16220 p
IV	T. Posthumus	16005 p
V	K.H. Annema	15054 p

Als hokkampioen natour kwam uit de vereniging tevoorschijn de Heeren

Nico Halbesma I

H. Kooistra II

K.B. Wijnsma III

Terwijl als duifkampioen natour tevoorschijn kwamen de Heren

T. Posthumus

N. Halbesma

K.B. Wijnsma

*Met een daverend applaus werden de bekens en prijzen aan voornoemde
Generalen door de Voorzitter overhandigd met een woord van dank.*

In maart 1967 was er een melding van een liefhebber die last had van andere liefhebbers.
*Bij de rondvraag zegt de heer S.K. Boonstra herhaaldelijk last te hebben van los
vliegende duiven van anderen, terwijl zijn eigen duiven bezig waren thuis te
komen van de vluchten. Hij vraagt de voorzitter een ernstige waarschuwing te
willen richten zodat er paal en perk wordt gesteld. Er wordt dan ook besloten
dat het bestuur een lid zal straffen welke een ander hindert bij de wedvluchten.*

Op 7 november 1969 kwamen er grotere problemen op de bestuurstafel, het probleem was
BIER!

*Verkiezing, de penningmeester de heer G. Boonstra, bestuurslid, bedankt. De
voorzitter vroeg waarom wilt u bedanken.*

Reden was dat Boorsma ruzie heeft gehad met één der leden D. Kooistra.

*De ruzie speelde zich af in de woning van de heer Boorsma. Wat eigenlijk
buiten de Vereniging om gebeurde., het ging om er weer bier in te krijgen.*

*Daar had Kooistra niks mee nodig, dan had Kooistra daar maar mee gewacht
en had het op de vergadering ter sprake gebracht. Bier komt er niet in.*

In 1970 had de voorzitter niet veel vertrouwen in de aanstaande feestavond:

*Feestavond. Hoopte de voorzitter dat het geen janboel mag worden, dus een
plezierige avond, waar een loterij zal worden gehouden, die een gedeelte van
de kosten zal dekken. Er zullen enige uitnodigingen worden verstuurd.*

In 1971 werden de vergaderingen wat rumoeriger:

De voorzitter moet een hamer hebben om de vergadering wat in toom te houden.

Uit het verslag van de vergadering van 20 januari 1976 bleek dat de omstandigheden niet altijd optimaal waren:

Rondvraag. B. van Kammen merkte op dat de vorige vergadering niet geheel klopte. Daar er geen licht was liep en ander in de war.

Kritiek op het bestuur was er ook al in 1976, blijkt uit het verslag van 24 december:

Tevens blijkt bij de rondvraag dat enige leden nogal wat kritiek hebben op het duurder worden aan de tap. De voorzitter doet dit af met te zeggen dat 17 van de 24 aanwezige leden hiervoor waren. Kritiek is nu en zelfs na sluiting van de vergadering niet uit de lucht en de commissie die op 18 december een tentoonstelling organiseert voor de Wingerd wordt beticht van oneerlijkheden. Het is dan misschien ook beter dat het huidige bestuur op de e.k. vergadering in zijn geheel aftreed en de vergadering een nieuw bestuur kiest uit de personen die alles zoveel beter weten en kunnen.

Zover kwam het niet, op de volgende vergadering op 1 april 1977 was de sfeer alweer veel beter en werden prijzen toegezegd:

Merbahan

<i>1° duif een edammer</i>	<i>H. Rintjema</i>	
<i>20° edammer</i>	<i>N. Halbesma</i>	
<i>1° schilderij</i>	<i>A. Talma</i>	
<i>3°, 7°, 9° kip</i>	<i>L. Visser</i>	
<i>Gele klompen op één na laatste puntenduif</i>		<i>J. Haakma</i>
<i>Liter drank 10° duif</i>	<i>Sj. V.d. Ploeg</i>	
<i>½ liter drank laatste puntenduif gezet door</i>		<i>B. v. Kammen</i>
<i>10 droge worsten op de 13° door</i>	<i>H. Rintjema</i>	
<i>Zak duivenvoer op de 25° door</i>	<i>W. Wijbenga</i>	
<i>2 kippen op de 2° door</i>	<i>B. Tj. Kooistra</i>	
<i>2 kippen op de 1° door</i>	<i>H. Dijkstra</i>	
<i>Zak duivenvoer op de 30° door</i>	<i>A. Ernst</i>	
<i>Doos sigaren op de 16° door</i>	<i>T. Posthumus</i>	
<i>Jägermeister op 12° door</i>	<i>J. v.d. Heide</i>	
<i>Kip door J. Tinga op de 19° duif</i>		
<i>Box bloemen v.d. Leij op de 18°</i>		
<i>5 kippen door J. Tinga op de 4°, 5°, 6°, 8°, en 15° duif</i>		
<i>Liter drank door W. Bosgraaf op de 17°.</i>		

SECRETARIS EN PENNINGMEESTER (met kas) IN HET NACHTLEVEN.

Gauke van der Meer

Het was begin jaren tachtig dat de Blauwe Doffer een van haar succesvolle tentoonstellingen had gehouden. In die tijd met topbonnen van o.a. A. v.d. Flaes en de gebroeders van Zelderen die veel geld in het laatje brachten. Na afloop van de tentoonstelling kwam Gauke niet thuis. Zijn ouders werden op het laatst ongerust en belden Tamme. Tamme zei "Wij zijn al uren uit het lokaal vandaan en hij heeft een heleboel geld bij zich. Als hij maar niet overvallen is". Tamme belde Hans Dijkstra op en die ging op onderzoek uit of hij ook niet ergens een groene BMW kon ontdekken. Ook Gauke zijn jongste broer ging zoeken. Gauke was spoorloos en bleef spoorloos. Er werd gedacht dat Dirk en Gauke misschien naar Leeuwarden of Groningen waren gegaan om de bloemetjes eens buiten te zetten.

Wat was het geval. Tijdens de tentoonstelling werd gebruik gemaakt van de microfoon en versterker van Klaas Boonstra. Na afloop van de tentoonstelling vroeg Dirk aan Gauke ga je even mee om het spul terug te brengen. Dan kun je gelijk afrekenen. Dat was goed. Gauke dacht dat dit aan de deur afgehandeld zou worden maar hij kwam bedrogen uit. Ze moesten binnen komen en er kwamen hapjes en drankjes op tafel. Schelte ging midden in de nacht nog duiven uit het hok halen die gekeurd moesten worden. Het spreekwoord zegt 'Gezelligheid kent geen tijd'. Dat was hier ook het geval. Toen Gauke op zijn horloge keek bleek het al ver na middernacht te zijn. Vlug werd er afscheid van de familie Boonstra genomen, werd Dirk thuisgebracht, en kon Gauke huiswaarts keren waar zijn vader hem nog zat op te wachten. Zondagmorgen vroeg belden Tamme en Hans en konden ook zij gerustgesteld worden.

WAT STOND ER ZOAL IN DE KRANT IN DE AFGELOPEN 40 JAAR.

Selectie door Remy Teunissen

Onder "De krant" verstaan wij vooral het Nieuwsblad van Noord-oost Friesland ofwel de Kollumer courant. Veel van de artikelen in deze krant zijn van de hand van eigen leden of via de leden opgetekend door Gosse Minnema. Een enkele keer is er een artikel van een verslaggever van de Nieuwe Dockumer courant.

In 1975 meldt de krant dat bestuurslid Hans Dijkstra vertelt dat er een ledenstop is in de vereniging. Er zijn dan 40 leden en meer belangstelling dat gaat niet. Tentoonstellingen waren een jaarlijks terugkerend onderwerp voor de krant. De tentoonstelling van 1973 was weer in Hotel 'De Kruisweg' en er waren maar liefst 700 duiven ingezet. Deze 700 duiven werden gekeurd door een drietal keurmeesters. Gemeld wordt dat de Blauwe Doffer een van de mooiste tentoonstellingen heeft in de regio. De postduivenliefhebber uit Noord-Oost Friesland die verzuimd heeft deze tentoonstelling te bezoeken heeft veel gemist. Een tentoonstelling was geen jaarlijks ritueel. Zo meldt de krant dat de volgende tentoonstelling over twee jaar in 1975 gehouden wordt. Of er in 1975 weer een tentoonstelling is geweest bij Van de Weg is in de krant niet terug te vinden. Enige jaren later is er een tentoonstelling in het clubhuis aan de Badhuisweg. Er is een viertallenshow waarop 70 viertallen zijn ingezet. De mooiste jonge duivin is voor mevrouw Trijntje van Kammen – Visser en de mooiste collectie komt uit het hok van Tabe Kooistra. Tamme Posthumus meldt in die jaren in de krant dat "Men graag tentoonstellingen heeft in de knusse eigen behuizing, bereikbaar via een eigen pad vanaf de Badhuisweg. In 1993 is de tentoonstelling in het huidige clubgebouw. Door 40 inzenders zijn 230 duiven ingezet. Dat Rienk Kooistra niet alleen goed kon vliegen met zijn duiven op de fond maar ook met duiven uit de voeten kan die geen meter gevlogen hebben bleek uit het feit dat hij de mooiste oude en jonge duif onbevlogen had op deze tentoonstelling. In 1980 is er een artikel over de jaarlijkse prijsuitreiking. Traditioneel is de feestavond weer bij zaal Van der Weg. Het artikel vermeldt: de postduivenvereniging, sinds de oprichting onder goed voorzitterschap van de heer Tamme Posthumus uit Rinsumageest, die voorheen voorzitter was van de postduivenvereniging te Broeksterwoude, telt een 55 leden (van de ledenstop is dus niet veel terecht gekomen), vrijwel allemaal wonend in de streek van Rinsumageest tot Driesum. Iets verderop staat: De loterij zorgde ervoor dat de feestavond voor nieuwe penningmeester Gauke van de Meer ook geslaagd werd. In 1983 is Dirk Lourens voorzitter. Hij deelt de prijzen uit bij Van der Weg en Fokke Wijnsma is in dat jaar "De tûkste mei de jonge downen" de prijs daarvoor was een fraaie fiets. Enige jaren later dan zijn er wat wisselingen geweest voor wat betreft het voorzitterschap. De krant schrijft over de nieuwe voorzitter, die vorig jaar de heer Dirk Lourens opvolgde, en die in z'n openingwoorden o.a. aan droeve en blijde gebeurtenissen herinnerde. "Soms moat men mei lead yn 'e skuon hjir en dêr hinne, lyk as it ferstjeren fan ús lid Folkert Stuivenwold. Ferskate kearen ha'k nei't sikenhûs moatten, no leit ús skriuwer Hendrik Ros dêr wer. Hy sil tankber foar in kaart wêze, hy leit op keamer 214. De mooiste herinneringen waren het deelnemen aan de 25 jarige huwelijksfeesten van "Hearke en Martsje, Sybren en Afke, Skelte en Baukje. By alle trije spantsjes wie't grut feest en sa kin men sjen dat de downen de minsken ek noch byinoar hâlt" aldus voorzitter Dijkstra. Jaren later meldt de krant dat de feestavond is gehouden in het verenigingsgebouw "De snûter" te Akkerwoude. De vereniging telt dan 63 leden. In 1989 op 18 februari is het huidige gebouw officieel geopend door burgemeester Maris. Drie maanden daarvoor was een gedeelte van de voormalige openbare school in het bezit gekomen van de vereniging. Het oude gebouw aan de Badhuisweg was te klein voor de vereniging. De verbouwing is grotendeels door de leden zelf uitgevoerd, voor een deel van het dak is een aannemer te hulp geroepen en volgens de krant mag het gebouw er zijn. Het leuke van het artikel is dat het beschrijft dat de huidige vereniging in 1949 is opgericht. In 1964 is deze opgegaan in twee verenigingen. De ene zetelt in Broeksterwoude en heeft de oude naam behouden. "De Blauwe Doffer" is sinds 1964 haar eigen weg gegaan en kan zich nu opmaken voor het zilveren jubileum, aldus de voorzitter. De opening van het gebouw was de laatste officiële handeling voor Dantumadeel voor de burgemeester. In zijn toespraak roemt hij de vereniging "Die niet ten koste van vele subsidies draait, maar zelf de handen uit de mouwen steekt". De burgemeester kreeg een herinneringsbord aangeboden, een geste die zeer gewaardeerd werd. Vijftien jaar geleden bestond de vereniging dan 25 jaar. Onder de kop "Blauwe Doffer viert feest met huldiging trouwe leden" schrijft de krant over de negen leden